

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania opinii Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki nr 09/2015 z dnia 23 września 2015 r. w sprawie zgodności decyzji krajowych organów regulacyjnych zatwierdzających metody alokacji transgranicznej zdolności przesyłowej energii elektrycznej w Europie Środkowej i Wschodniej z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz. U. 2009, L 211, s. 15) oraz z wytycznymi w sprawie zarządzania i alokacji dostępnej zdolności przesyłowej połączeń wzajemnych między systemami krajowymi, zawartymi w Załączniku I do tego rozporządzenia

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2015 r. – Frank/Komisja.

(Sprawa T-603/15)

(2016/C 048/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Regine Frank (Bonn, Niemcy) (przedstawiciel: W. Trautner, Rechtsanwalt).

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji zakomunikowanej pismem z dnia 5 czerwca 2015 r. w przedmiocie braku pozytywnej oceny na pierwszym etapie złożonego przez skarżącą wniosku nr 680151 – QUASIMODO i niedopuszczenia do oceny w ramach drugiego etapu;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zwraca się w drodze niniejszej skargi przeciwko oddalającej w sposób dorozumiany decyzji Komisji w przedmiocie skargi administracyjnej na decyzję Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (AW ERBN) z dnia 5 czerwca 2015 r. w sprawie braku pozytywnej oceny wniosku skarżącej nr 680151 – QUASIMODO w związku z zaproszeniem do składania wniosków i powiązanych działań przewidzianych w programie pracy ERBN na rok 2015 w ramach programu ramowego „Horyzont 2020” w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) i niedopuszczenia do oceny na drugim stopniu postępowania.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady przejrzystości

Skarżąca podnosi, że postępowanie AW ERBN narusza po wieloma względami zasadę przejrzystości. Podstawy oceny nie zostały logicznie wyjaśnione ani w „Guidelines for Applicants”, ani w decyzji z dnia 5 czerwca 2015 r.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równego traktowania

Skarżąca następnie podnosi, że Komisja poprzez jednostronne oceny i krytykę reputacji naukowej skarżącej narusza również zasadę równego traktowania.

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2015 r. – Psara/Parlament

(Sprawa T-639/15)

(2016/C 048/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Maria Psara (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Pirc Musar)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji A(2015)8602 C Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 2015 r., w której oddalono wniosek potwierdzający strony skarżącej o udzielenie dostępu do niektórych dokumentów dotyczących informacji o kosztach podróży, dietach, dodatkach na ogólne wydatki i o wydatkach na personel członków Parlamentu Europejskiego;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą zgodnie z art. 134 i 140 regulaminu postępowania przed Sądem, w tym kosztami poniesionymi przez wszelkich interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1049/2001⁽¹⁾ w związku z art. 8 lit. b) rozporządzenia 45/2001⁽²⁾, ponieważ żądane dane osobowe nie są chronione na podstawie prawa Unii;
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1049/2001 w związku z art. 8 lit. b) rozporządzenia 45/2001, ponieważ odmówiono dostępu do żądanych informacji, mimo że przesłanki ujawnienia były spełnione;
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia określonego w art. 2 i 4 rozporządzenia 1049/2001 w związku z art. 6 ust. 3 rozporządzenia 1049/2001 ogólnego obowiązku rozpatrzenia każdego indywidualnego dokumentu;